

lició idején vetődött vissza Budapestre és 1908-tól tizenegy éven át a Pesti Hirlapnál dolgozott, ahonnan átment a Nemzeti Ujsághoz. Színművei: »A korona vértanuja«. Regényes színmű. Bem. 1909. máj. 22-én, Vigszinkörben. Ugyanott bemutatott még a következő darabjait: »Guilotine«, színész-dráma 1 felv. Első előadása 1911. jún. 1. »A bűn virága«, népdráma. Bem. 1911. jún. 16. »Lulu hercegnő«. Bem. 1911. jún. 17. »A millió rabja«, dr. 1 felv. Bem. 1911. aug. 7. »A sötétség forradalma«, dráma (1911.). »Holmes tanár találmánya« (1911.). »Nyolevan év múltán« (1911.). »Enyveshát«, bohózat (1911.). »A lőportorony«, »Sötét a város«, »Vitriol« stb.

Simon Gabriella, színésznő, sz. 1911-ben, Debrecenben. Már 15 éves korában színpadon volt. 1928-ban a kispesti-színtársulattól a Fővárosi Operett Színházhoz került, ahonnan 1929-ben a Vigszínház gárdájához szerződött.

Simon Gizi, színésznő, szül. 1905-ben, Lembergben, (ahol atyja katonai szolgálatot teljesített.) Énektanulmányokat Egerben folytatott, Komáromi Ödönél. Színiiskolát nem végzett. Színészi pályáját Kecskeméten Csáki Antal társulatánál kezdte, ahová kisebb szerepekre szerződött, még pedig drámai és operai szerepekre egyaránt: Vasgyáros (Claire), Uj rokon (Blanka), Taifun (Hempel Teri), János vitéz (Iluska), Parasztbecsület (Lola), Carmen (Mercedes), Faust (Siebel). 1924-ben Lászlóffy V. Bódog szerződte társulatához és végigjárta az ország északkeleti területi nagyobb városait. A harmadik évben Mariházy Miklós társulatának koloratur-primadonnája volt, de emellett a heroina-szerepkörben is működött. Itt fedezte fel a Vigszínház, a „Darázfészek” Sally Boid szerepében. 1926-ban a Vigszínházhoz szerződött. Az Antónia-ban (Piri) mutatkozott be és tehetséget sugárzó játékaival, üde megjelenésével egyszerre méltónak bizonyult a Vigszínház együtteséhez. Fontosabb szerepeket játszott még: Ezüst kazetta, Világbajnok, Őnagysága őrangyala, Kisközpont című darabokban.

Tehetséges, ösztönös színész, megvan benne az igazi színész legfontosabb tulajdonsága, hogy minden szerep hangjába és karakterébe hiánytalanul bele tudja magát élni.

Simon Marcsa, színésznő, sz. 1882. nov. 21-én, Tápiószelén (Pest m.). A polgári iskolát Budapesten végezte, ahol kitünt mint kiváló szavaló. Ismerősei biztatására beiratkozott Rákosi Szidi színésziskolájába, majd 1899-ben Szabadkán lépett először színpadra, ahol Pesti Iliás Lajos volt az igazgatója. Itt négy évig működött. A következő állomáshelye Nagyvárád, Somogyi Károly társulatánál, itt is négy évet töltött. Harmadik szerződése Kolozsvárra kötötte, ahol tíz esztendeig működött. Innen a Magyar Színházhoz jutott. 1928-ban az Uj Színház tagja. Főbb szerepei: Nagymama, Nagyasszony (Obsitos), Pólka (Búzavirág), Muskátné (Liliom), Gyurkovicsné, Anya (Buborékok), Színházi mama (Testőr), Anya (Dulszkiné mestersége), Nefelejts (Csókonszerzett völegény) stb.

Simonchich Emil, színműíró. Színműve: »A szirmaiak, vagy Pintye Gregor, a havasok királya«. Eredeti népszínmű énekkel 5 szakaszban. Bem. 1863. febr. 7-én, Kolozsváron.

Simontsits János, (alsó- és felsőkorompai), a Nemzeti Színház gazdasági igazgatója, sz. 1783-ban, megh. 1856. júl. 25-én, Pesten. A magyar nemzet fiainak áldozatkészségéből megteremtett »Nemzeti Színház« életének válságos korszakát, az úgynevezett »német világ« idején élte át. Ez idő tájt a nemzeti felbuzdulás minden mozzanatát az osztrák kamarilla éles szeme figyelte s ahol tehetett, gátat emelt a hazafias kívánságok teljesítése elé. Pest vármegye nemes és nemzeti urai az anyagi válsággal is küzdő Nemzeti Színház élére ekkortájt alsó- és felső-korompai Simontsits Jánost, Pest vármegye m. alispánját állították. Mint gazdasági igazgató haláláig vezette a színház ügyeit.

Szigeti József, a Nemzeti Színház nagy emlékü művésze cikksorozatban örökítette meg a táblabíró vicispánnak alakját, ki amint lehetett, hol atyai szigorral, hol